

FOC NOU

PERIÓDIC NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
«Joventut Nacionalista»

Sortirà dugues vegades cada mes
i sempre que sigui convenient

SUBSCRIPCIÓ
Un trimestre 1 pesseta

Any II.

Granollers 22 de Juny de 1919.

Núm. 39.

Corresponent a una crida de "La Veu del Vallés"

En les edicions última i penúltima del nostre germà local en la premsa, es publiquen dos articles que fan referència a l'organització del nacionalisme en el Vallés. En el primer dels articles aludits hem volgut veure-hi unes indicacions força directes endreçades a nosaltres, als nacionalistes de la «Joventut», i ens creiem en la obligació de recollir-les.

Tenim una complaença singular en felicitar efussivament als dignes iniciadors d'aquesta necessaria organització i expressar el gran entusiasme que en nosaltres hi troba la iniciativa. No calia, però, que declaréssim la nostra franca adhesió a la mateixa, puig tenim el goig de ser-ne precisament nosaltres els precursors. En aquest sentit, havem mantingut un criteri reiterat, i molt fresca es encara la nostra campanya que sota el títol de «El nacionalisme a Granollers», veníem sostenint amb els nostres amics i correligionaris de *La Veu del Vallés*.

Es ben específic i notori que la veritable essència dels articles esmentats, era cabalment la propugnació d'una organització del nacionalisme, però una organització forta, enérgica, democràtica, seriosa, i sobretot, immediata.

En aqueixa tasca de organització del nacionalisme en el Vallés, hi va compresa la organització del nacionalisme local, que per nosaltres ha de mereixer un interès preferent.

Sobre aquest particular, nosaltres també tenim sentat un criteri, que segurament serà seguit en fer-se la tasca organitzadora, i no ho diem pas amb l'idea de que haigi de prevaldre la nostra manera de judicar, però el nostre criteri de la política catalanista local, es el que decorosament deu sustentar tot bon nacionalista.

Es un fet gairabé incompreensible i anòmal, que en tants anys de domini nacionalista en aquest districte, a Granollers, a la capitalitat del mateix, no haigi sigut factible la creació i funcionament autònom de un partit nacionalista, que aquest estigui encara a la mercé de partits de filiació centralista i no li sigui possible actuar amb la propria significació i amb el propi prestigi. Aquesta absorció a que està sotmés el partit nacionalista de la localitat, li ofega l'ideal i el fa inepte com a partit d'actuació patriòtica.

Aquest es el nostre punt de mira essencial i en aquest sentit em actuat sempre i pensem actuar en el venider. Heusaquí la conquesta que deu assolir el nacionalisme granollerí.

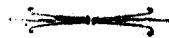
Quiscuna volta, amics i adversaris, ens han titllat d'excessivament idealistes, però fins quan aixó s'ens

diu amb propòsit de censura, nosaltres ho reputeu el millor elogi que pot fer-se a la nostra actuació. Per aixó, si el nostre criteri no fos compartit, creiem que quan menys, serà mereixedor del major respecte.

No es pas que nosaltres amb aixó ens declarem ben disposats a convertir-nos en agrupament platònic, la nostra manca d'optimisme prové de l'excessiva preponderancia que solen tenir les personals conveniencias. Millor dit: aquest malestruc personalisme que tan sovint s'ens insinúa a nosaltres que'l deixem de banda, hem de manifestar que no'l sentim, però que'l veiem enlairat a la categoria de sistema polític...

Sempre havem observat temensa d'abordar francament aquestes qüestions: nosaltres entenem que han de publicar-se, puig si com creiem es va seriosament a una organització general, aquesta opinió precisa que tingui la seva benifactora influencia.

Malgrat aquestes manifestacions, no volem que ningú veigi en nosaltres uns elements hostils a la organització: seria una injusticia; som uns fermes i antics defensors de la mateixa i creiem necessaria una gran sinceritat per donar-li la máxima garantia d'estabilitat i d'eficacia.

En Santiago Andreu a la "Joventut"

A les cinc de la tarda del passat dimecres, reberem en el nostre estatge social la visita-presentació del candidat que en les properes eleccions de diputats provincials presenta la «Lliga Regionalista» per a ocupar la vacant que ha deixat en el nostre districte el malaguanyat i eximi patrici N'Enric Prat de la Riba.

Acompanyaven al candidat En Santiago Andreu, el nostre estimat senyor Plaja i el president de la «Lliga» de Granollers. Foren rebuts els visitants pel president de la «Joventut» Sr. Comas i Masuet, els individus del Concell Directiu senyors Josep Parera i Joan Vilardebó, el nostre redactor Sr. Francisco Glanadell i els socis Srs. Artur Gasset, Josep Quincoces i Josep Amigó. L'avís sobtat de la visita no ha permès una major concurrència de socis per a rebre als distingits visitants.

El Sr. Andreu ha departit bella estona amb nosaltres, exposant la situació altament favorable del districte, tant en el Vallés com en la plana de Vich. No s'ha tractat sisquera de la victòria, puig aquesta era en la consciència de tots els reunits.

Havem experimentat una vivíssima satisfacció durant el curs de l'entrevista en veure'ns tant estretament identificats amb tot ço que el Sr. Andreu manifestava amb claríssima visió, aixís en la forma d'apreciar les qüestions polítiques com en la faïça de procedir.

Volem declarar que havem xifrades falagueres esperances en el senyor Andreu i tenim la convicció íntima de que el seu pas per la política del districte, serà fruitós i pletóric.

Sabem les rellevants dots personals i polítiques d'En Santiago Andreu, i li donem la ferma confiança de que en nosaltres ha de trobar-hi sempre una decidida i esforçada col·laboració i un ferm, anc que modest apoi en la lluita electoral vinenta.

UNA PREGUNTA

Per primera volta, després de molts anys de fastigosos concubinatges, i deixant apart tot lo que a política catalana es refereix, ja en sí ja en l'actuació dels seus homes, per primera volta en la política tradicional espanyola s'hi desllinden dos camps.

I cosa estranya, l'home que havia representat sempre la moralitat política, el solitari desterrat que temé enfangar-se sols al sentir el remor del fang, avui cobert de llot i d'oprobri, repudiat pels seus mateixos representa la immoralitat més gran; i els Romanones, els Alba, els García Prieto, els Gasset, típics i genuïns representants del caciquisme i de tot lo més podrit de la burocràcia imperant, es presenten davant d'Es-

panya per la força de les circumstàncies com a únics defensors del dret i de la justícia.

No trobareu en el govern ni en sos apoïes de diferents matïços, ni un home de fe, ni un ideal, petites conxorxes, travetes, personalismes, la eterna repetició espanyola del clàssic «anar tirant» perseguint amb daler uns pressupostos que per ara semblen haver errat el camí, perdent-se avans d'arribar.

Pero ¿hi ha enfront del govern un ideal, un programa, una bandera? No; sols un home hi ha en la coalició d'esquerres amb ideal i amb fe; es en Juliá Besteiro, según cap del partit socialista, es l'únic que té un ideal, un fi senyalat, que lluita cara a cara, sense baixeses, sense valer-se de les dugues cares que tenen els demés polítics, sense travetes, sense ambicions personals; els demés d'en

Romanones a en Lerroux... val més callar que put massa.

Enfront d'aqueixa lluita en la que ni uns ni altres hi van de bona fe, en que es juguen lo més sagrat, segons diuen, en la que entre flors retòriques, enlluernadors programes i bells refilets dels oradors parlamentaris, barrejats amb les frasses més rimbombants del repertori madrileny, s'hi veuen la farsa, la indignitat, el fang que a tots els cobreix, el nacionalisme català restant apartat contempia la lluita amb fàstic, pero també amb joia, podem tenir esperança que aqueixa lluita arribará tant rastreira, tant baixa, que arribará a remoure la consciència del poble que en son despertar, espolsant-se, treurá de sobre seu a uns i altres que tant l'han embrutit.

Despert el poble, lliures sos sentits i sa voluntat, allavors la victòria serà del ideal, de la fé, del dret i de la justícia, la victòria serà nostra. Aqueixa es nostra posició i nostra esperança en l'actual moment polític; ara, perdoneu la meua insignificància, feu vos el càrrec, senyors de la U. M. N., que vos parla el més modest i el més ignorant de tots els mils electors que pretenguereu sobornar amb paraules i gots de vi i lluentors argentines, i aqueix home en sa ignorància vos pregunta:

¿Devant del moment polític madrileny quina es vostra posició, senyor Sala?, Sr. Rius?, Sr. Compte de Figols, senyors apóstols de la U. M. N.?

JOAN CARRERAS.

Terrassa, 16, 6, 19.

CRONICA

ACTUACIÓ DESGRACIADA

Molt sincerament hauria volgut que tota la vila hagués presenciât l'espectacle que donaven els nostres adversaris el dissapte i el diumenge darrer al Palau de la Generalitat. Tinc la seguritat, la plena seguritat,

que a molts se'ls hagueren enrogit les galtes an veurer l'us que fan els que's diuen els seus llegendaris representants de la confiança en ells depositada en un moment de passió política. Com no, si al mateix senyor Torras tant altiu, tant arrogant i tant bregat ja en aquestes, diguem-ne ridiculeses, al presentar a la Presidència de la mesa, la protesta en contra la elecció de Senadors, que donà la victòria més gran que mai hagi aconseguit cap organització política, ho feu tot motxo, tot aclotat i fins avergonyit de l'acte que cometia? En aquells moments no era el senyor Torras ni sisquera en servava el seu esperit, d'això se'n donà compte tota la generació que omplenava la gloriosa sala de Sant Jordi.

Les increpacions que ressonaven en tots els indrets del històric estatge en contra d'aquest senyor, al anunciar el Sr. Vallés i Pujals, que presentava una protesta en contra de l'admirable acte que s'acavava de celebrar, tinc de dir-ho amb tot el sentiment: em causà una fonda pena. Per a els que no sentim l'odi, per a els que com nosaltres que tota la nostra actuació va aparellada amb l'amor, crec no estranyara aquesta sinceritat.

I ara dic jo: si el Sr. Torras s'avergonyia de cometre l'acte que realitzava, estant com estava exaltat amb el caliu de la lluita i de la derrota, qué no li hauria succeït al que fredament s'ho hagués mirat, sapiguent que el que tal feia no tant sols era català si que també era representant del seu districte? Qué no hauria fet el que amb la seva passivitat, amb el seu sufragi, amb la seva ferma actuació l'havia col·locat en aquell lloc?

Si a hom que sempre políticament l'ha combatut, a hom que no sent la recança d'haver-lo enlairat, li donava pena, i li causava una greu dolor el que els enemics de Catalunya es servissin d'un granollerí per a dur a la pràctica les seves baixes passions, quin sentiment no hauria experimentat l'amic particular, l'amic polític del qual el Sr. Torras podia dir que

obrava portant la seva representació col·lectiva i fins personal?

Vui creurer, en be dels seus amics, que tots hagueren experimentat el mateix sentiment que nosaltres sentíem; i encara dic més, amb l'autoritat, si es que'n tenen, o amb l'amistat, si es que tingui algun valor, li haurien privat, l'haurien guardat de cometre aquest dany a la seva organització i al seu poble, que com un nou oprobí, una nova taca caigué damunt la seva testa.

J. Ros i Ros.

MARIÀ MANENT

Acotacions a son llibre de versos LA BRANCA

Un gentil llibre de versos estampat en l'impremta d'En Joan Sallent, de Sabadell, porta per títol «La Branca», i En Manent, en el vers primer explica aixís la denominació que dona a aquest recull de poesies:

Branca germana que l'oratge esbulli,
cada paraula serà com la fulla
i cada fulla serà un poc de cant.

El llibre d'En Manent, es per a nosaltres un arbre esbelt i tendral, no pas exuberant de fulla i brancatge, si pero, esclatant de flò. Es un arbre adolescent que porta continguda la vigor de la maduresa i que demà fruitarà amb dolç i saborós delit.

En Marià Manent es d'un robust tremp poètic, i als divuit anys s'ens mostra dominador i àrbitre del llenguatge i de les seves amagadisses gracies de doncella púdica i altívola.

Com un receptacle assedegat, es el seu esperit excepcionalment prest a les emocions pures i els seus sentits oberts de bat a bat als moviments ingenus: diem-ne urna de cristall que frisa per esser curullada d'aigua cristallina. Per això, en la poesia bucòlica, a En Manent li veiem una intensitat i un mestratge que no els trobem fàcilment superats en els nostres poetes. «L'elogi d'un camp llaurat», volem que surti justificador de la nostra asseguració amb l'estrofa que segueix:

Oh camp que anheles l'or de la sement
amb una maternal esgarripançal
Jo et tinc com un devot agraiment
per ta pròdiga amor que mai no es cansa.

També escau retreure com a mostra d'aquest caient poètic d'En Manent, «La guardadora d'oques», exquisida poesia que fou publicada a Foc Nou, poc avans d'eixir a la llum «La Branca»,

Baixa al quintar pels camins olorosos
de farigola de menta i fonoll,
i renya una oca amb uns crits amorosos,
i amb el remat atravesa el rostoll.

Heus aquí una bella evocació de les imatges, dels moviments, de les sentors i del paisatge, i d'aquella encisadora figura de la guardadora d'oques qui renya amb crits amorosos a aqueixes

oques polides, lluentes,
que diuen una cançó matinal.

En Manent assimila el paisatge i l'ambient camperol a la rima, amb la subtil virior de l'adolescència i alhora, amb l'acurada elegància del poeta qui sap apropar-se a les Museses sabidor de tractar-les finament.

* * *

Veiem com deu esser interessant estudiar a En Manent com a poeta d'amor, incipient tanmateix, puig de l'amor en veu un sol caire, el més bell i gentil de tots.

L'amorosia té una integral gentilesa en la misteriosa i dolça penombra de l'adolescència: *La noia bruna* qui besa sonorament les oques fines i blanques. es una evocació bellament matissada com una primavera d'amor.

I totes les imatges galanes d'En Manent tenen aquest intens regust de fruita primarenca.

Vora les galtes de rosa i d'Abril,
les trenes son una espiga madura.

Sovint mostra les inquietuts i les pudoroses temenses de l'amor adolescent que no gosa dir els seus neguits.

Ella es l'amiga més bona que tinc
i ni un sol mot hi ha dit el meu llavi.

«Amor voluble», es una producció

que ajuda notablement a conèixer aquest caire espiritual del poeta:

No sé si l'amo com abans,
ni si ella sab l'amor que em mena.
Profunditat de l'hora plena:
clarors de sol, riures brillants.
No sé si l'amo com abans

.....
.....

Quan seré lliure de temor
i m'advindrà l'amor segura,
via d'estels, oh flama pura!
via segura de l'amor?
Quán seré lliure de temor?

Amor voluble com el vent,
per qué m'omplies de recança?
Ara fugia, ara s'atança.
Eres en mi, o eres absent:
amor voluble com el vent?

Hem volgut mostrar alguns trets pronunciat del poeta, sense propòsit de fer-ne un estudi de conjunt.

En les nostres cites i apunts, creiem que el llegidor pot trobar-hi avinentesa de fer coneixença amb una forta personalitat poètica, de característiques ben propies, en les quals bellament hi resplandeixen en alta mesura, la inspiració i una noble aristocràcia literària.

En Mariá Manent, el poeta bucòlic de les riquíssimes imatges de intensa força evocadora, haurà de donar riquesa efectiva a les lletres catalanes. Ultra les seves condicions, la juvenesa d'ell, es ferma de florida victòria.

FRANCISCO GLANADELL.

TEATRES I CONCERTS

Cassino de Granollers

Una companyia de comèdia que dirigeix el notable actor Sr. Barbosa, el diumenge de Pasqua a la vetlla va representar en aquest teatre *Les papellones*, d'En Pous i Pagés.

El dilluns de Pasqua a la tarda, fou posada en escena per la propria companyia *Covardies*, d'En M. Linares Rivas, adaptada a l'idioma català per En Millá, el qual ha fet una traducció assenyada i fidel d'aquesta obra, encara que la forta per-

sonalitat literària de l'autor i l'estil retòric que sempre exhibeixen sos personatges, necessàriament, en ser traduït, ha de minvar sensiblement la valor de la producció.

Després va representar-se *Amor vigila*, graciós joguet còmic d'argument molt ben urdit i desenrotllat amb hàbil i jocosa factura.

Els actors feren una labor altament digne d'elogi, d'una pulcritud aixís en el conjunt com en la particular interpretació, que volem assegurar, que en la localitat no hi som pas aventsats.

Havem de consignar especialment el treball de la Fremont i dels senyors Barbosa i Munt-Rosés.

Ara supliquem amb encament, a quins hi siguin interessats de recollir ço que segueix:

Més d'un espectador, el dia de les representacions susdites, va dirigir-se a nosaltres demanant-nos que'ns fessim ressó de les llurs lamentacions per lo incorrecte i poc escaient que resulta en una societat culta, de promoure aldurull durant les representacions i distraient al públic amb una entrada al saló, inoportuna i aparatosa.

També serien mesures de molta conveniència, abstenir-se de portar al teatre a la malnada que no té consciència xica ni grossa del mateix, i que avants d'alçar-se el teló, la concurrència fos advertida d'un tocament de timbre amb la deguda antelació.

En la edició anterior consignàvem erròniament, que la funció que venim de ressenyar, seria desempenyada pels aflicionats del «Cassino». Havem oït comentaris de alguns elements significats d'aquella societat que delen si la nostra equivocació era possible que fos intencionada.

Queda rectificada la nostra informació i ens dol assegurar que els únics maliciosos han sigut els comentaristes aludits.

Unió Lliberal (teatre)

Fou representada el passat dimecres a la vetlla, la comèdia del tea-

tre francès, adaptada al nostre, intitulada *Montmartre*.

Ens va plaure força. Es una pintura d'ambient, i encara que en *Xenius*—amb molt encert—tingui la guerra declarada a aquesta paraula, nosaltres ho diem aixís, puig no sabem trobar-ne altre més escaienta.

En l'actuació va sobressortir el senyor Guitart, però molt notablement; la Srta. Fernández, bastant passadora en el paper de Maria Clara; el Sr. Borrás, absolutament descentrat en la interpretació que dona a son rol.

Orfeó Granollerí

Per la festivitat de Corpus, a la vetlla, aquest Orfeó va celebrar en el saló-teatre de l'«Alhambra» un concert, notable en alta mesura.

El programa destriat en tres parts i integrat per dinou composicions—quatre de les quals s'estrenaren de bell nou—es una forta manifestació de la tasca intensíssima que fá la benemèrita institució. I, ens plau manifestar encara, que la seva tasca es quelcom més que intensa, es fruitosa, assencional i meritíssima.

Aquesta es la sincera impresió que hom treu del concert del dijous.

La bellíssima composició d'en Roda, *Corpus*, fou admirablement interpretada i tingué de repetir-se a instancies de l'auditori.

Hi havia veritable expectació per a oïr l'*Aucellada*, del notable compositor Jannequin, doncs no eren ignorades les dificultats extraordinàries que porta aparellades la interpretació d'aquesta composició. Nosaltres havíem oït com algún mestre, no gens llec en qüestions polifòniques, ho qualificava de juvenívola temeritat d'en Martí Llobet. Es altament satisfactori de poder afirmar que mateix en Llobet que'ls orfeonistes, sortiren triomfalment airoso de ço que semblava un veritable despropòsit.

Heus aquí manifestada la nostra impresió del concert molt sobriament, car avui no ens podem entendre com desitjaríem, per tenir molt avançada la edició.

Ens resta felicitar amb efusió al mestre Llobet i als cantaires per l'admirable concert i per la remarcable perfecció artística que va assolir el gloriós «Orfeó Granolleri».

Per consideració a la premsa local

Apar talment que en la nostra vila hi haigi una absoluta i lamentable ignorància de la missió encomanada a la premsa, per humil que aquesta sigui, i del respecte a que es mereixedora en les societats civilitzades i orientades en sentit democràtic, fins per aquells que professin idees les més encontrades.

Aixó que venim d'afirmar, es verifica en tots els ordres de la vida local, però avui ens interessa solament evidenciar i cridar esment en ço que fa referència a l'aspecte informatiu dels periòdics locals.

La premsa local, no es objecte del més petit mirament per part de les entitats de la població (llevat algú exemple molt digne d'alabança) ni dels empresaris i organitzadors d'actes públics.

Demanam als nostres confreres locals d'adherir-se al nostre propòsit de silenciar en lo successiu totes aquelles notícies i informacions, que requereixen per part dels interessats i organitzadors una previa notificació o una especial invitació, no solament per aquella premsa que tingui determinada afinitat amb aquells interessats, si que a tota la premsa.

Aixís tal volta s'acabaria amb aquest criteri esquitit que vé seguint-se i s'en implantaria un de més democràtic i més armònic amb l'esperit civil de la època.

REMITIT

El Director del Col·legi de 2.ª Ensenyança d'aquesta vila, ens prega la inserció de ço que segueix:

«*Exàmens fi de curs.*—En la setmana present i passada han tingut lloc en l'Institut de Girona i en l'Escola de Comerç de Barcelona els exàmens de fi de curs de 23 alumnes del Col·legi de 2.ª Ensenyança d'aquesta vila.

Sobre 130 exàmens s'han obtingut els següents resultats:

Sobressalients, 17; Notables, 49; Aprobats, 52.»

NOTICIARI

La processó del Corpus d'enguany ha revestit desusat lluïment.

El Sr. Playa portava el penó en representació del Sr. Lligé, i el diputat provincial D. Félix Fages i el Comandant de la plassa D. Emili Picazo, li felen costat.

El desgavell en el suministre de pa, continúa més agut que mai en aquesta vila. La semana present, han sigut en majoria els dies que els flequers han deixat de fer elaboració.

La Corporació Municipal no va assistir a la Processó del Corpus, pretextant no haver rebut el convit del Sr. Rector amb l'oportuna antelació.

Quan la Processó passava per davant de les Cases Consistorials, els Regidors de la majoria i significades personalitats acudiren a la tribuna a presenciar el pas de la Processó,

realitzant amb aquesta... ostentació un acte absolutament mancat de bon sentit i potser un bon xic *matonesc*.

Recollim el rumor de que la majoria del Municipi ha pres el determini d'assistir en plé a la processó que se celebra anyalment per la vuitèna del Corpus.

Si han acordat aixó, de segur que s'hi pensarán millor. Ho trobaríem altament ridícol.

S'ens diu que ha presentat la baixa de soci del «Centre Católic» don Manuel Puntas Viñas, motivada per una discrepància, d'un cartell anunciador del concert de l'«Orfeó Granolleri» exposat en aquella entitat.

Avui deurá reunir-se la J. L. del C. E. a fi de designar els adjunts i suplents (per rigorós torn) que junt amb el president ja nomenat, tenen de constituir les taules electorals en les vinents eleccions de diputats provincials.

A fi d'esmanar les nombroses equívocacions que contenen les vigents llistes electorals, s'acaba d'anunciar una rectificació extraordinària, a qual efecte deurán de presentar-se les reclamacions degudament justificades a la Junta municipal del Cens electoral, des de'l día 10 al 20 del entrant Juliol.

Durant la prop-passada setmana la sucursal en aquesta vila de la Caixa de Pensions per la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 30141'51 pessetes i ha pagat per reintegros 29707'80 pessetes, havent obert 6 llibretes i comptes d'estalvi noves.

Imp. Cucurella.—Granollers.

SABÓ BARANGÉ Barcelona
Granollers
Girona

FERRAN PALAU, S. en C.

BANQUERS

ENS CUIDEM DE LA AGREGACIÓ DE FULLES
DE CUPONS A N'ELS TÍTOLS DE LA DEUDA MUNICIPAL
DE BARCELONA, SERIE B, EMISSIÓ DE 1906

Josep A. Clavé, 34. -- Teléfon 50. -- GRANOLLERS

XOCOLATES PUCHADES

Don els millors : : Demanis a totes les
bones pastisseries i en la confiteria

Enric Puchades

PLAÇA MAJOR, 18
GRANOLLERS

PLANXAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. CLAVÉ, 18
GRANOLLERS

ALCOHOLS :: ANISSATS :: VINS SEL-LECTES I LICORS

SOCIETAT ANÓNIMA BAGES

DESPAIX CENTRAL A MANRESA

Sucursals a Granollers, Vich, Sabadell, Sant Fructuós
de Bages i Sant Vicens de Castellet

DIPÓSIT A GRANOLLERS:

Plaça de Perpinyá, 12. -- Teléfon 133.

GRAN FABRICA DE GALLETES "IMPERIVM"

DE

LLORENÇ MARSANS

Valencia, 78 ————— BARCELONA

SEL-LECTE I VARIAT ASSORTIT DE GALLETES

REPRESENTANTS A LES PRINCIPALS POBLACIONS D'ESPANYA

Especialitat en "Gaufrets" i Galleta-neula "Imperial"

Carulla, Oriach i C.^a

MATERIALS PER A CONSTRUCCIÓ

PREUS ECONÓMICS

REPRESENTANT

FRANCESC PI

Carrer d'en Prim, 14 bis. — GRANOLLERS

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

Celai, 34, 1.º, 2.º: - Barcelona

L'especialitat d'aquesta casa consisteix
en el bon gust en els genres, en el tall
perfeccionat i en la confecció acurada

Lluís Serra Guardia

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA.—DESCOMPTA DE LLETRES.—CHECS.—PAGO DE CUPONS.—COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81: Teléfon 516—GRANOLLERS